

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 40 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stoba“.

Upravnistvu naj se biagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

Nasveti proti žganjarstvu.

x. Drastično, pa žalibože le preresnično opisal je rodoljub v poslednjih listih „Slov. Naroda“ grozne učinke nezmerne žganjepivstva na dušni, telesni in gmotni položaj našega naroda, zlasti na Gorenjskem in po nekod na Notranjskem. Jednake pritožbe pa se slišijo tudi iz drugih dežel in od drugih narodov, pri katerih se je že dlje, kakor pri nas, bil ugnezdil ta „požiralnik narodnega imetka“. Znano je, da Angleži in Rusi silno žganja popijó, toda v severnih, mrzlih krajih človek lože prenaša žgane pijače, kakor v toplejših. Skoro še huje, kakor pri nas, širi se žganjepivstvo v Nemcih. V Berlinu je 11.169 pivnic, na Dunaji le 3315, v Hamburgu pride jedna pivnica na 71 prebivalcev. Po celem Pruskem bilo je l. 1884 93.000 žganjarnic ter se potrosilo za žganje 130 milijonov goldinarjev. Zato se ni čuditi, da je na Nemškem 41% vseh v ječah zaprtih zločincev svoja hudodelstva učinilo v pijanosti. Na Pruskem je 1884. l. 2016 ljudi zbolelo vsled pijanstva na „delirium tremens“ ter se moralo oddati v blaznice. V severni Nemčiji pride

povprek devet litrov žganja (absolutnega po 100%) na leto in glavo, na Ruskem šest, na Francoskem pet, na Angleškem tri litre. Na Kranjsko se uvaža 15 do 17 tisoč hektolitrov na leto, torej na glavo po tri litre.

Koliko se na Koroškem popije žganja, ni znano. Da pa je tam hudo in celo huje, ko na Kranjskem, poizvemo iz poročil, katera so se brala pri enketi, ki ravno zdaj zboruje v Celovci, da bi ukrenila sredstva proti žganjepivstvu. V Celovci je jedna žganjarnica na 155 ljudi, po celem Koroškem jedna na 116. Okrajno glavarstvo Špitalsko pravi: „Žganje v vseh hišah, skoraj vsakdo ima v žepu svojo steklenico z žganjem. Matere napajajo dojenčce z žganjem. Šolarčki v šolo soboj prinesó žganja za zajutrek.“ Okrajni zdravniki poročajo, da mnogo ljudi vsled žganjepivstva boleha in umrje za srčnimi napakami, vodenico, boleznim na jetrih itd. Nasledki pijanstva so pretepi, ubijanje in samomori. Čim dalje več je blaznih. Deželni zdravstveni svet konstatuje, da se množé dušne bolezni in da je od leta 1872 naprej vsako leto po 36 žganjepivcev več bilo vsprejetih v blaznico. Bati se je, da bo prebivalstvo tako propalo, da bo tekmovalo z najsurovejšimi ljudstvi.

Lanska kmetijska enketa v Ljubljani se je tudi bavila z vprašanjem: Kaj bi se storilo proti žganjepivstvu in prišla do sklepa, da bi najboljšo sredstvo bilo, da se prodaja spirita podvrže takim naredbam, ki so veljavne glede strupov. Kranjski deželni zbor je potem sklenil prositi vlado, da ne daje novih koncesij za žganjarnice, da se najstrožje pazi na policijsko uro in končno je naložil 3% priklado na konsum spirita. Ob enem pa je deželni zbor izrekel svoje mnenje, da se žganjepivstvo ne more drugače odpraviti, nego s postavo, po kateri bi se prepovedalo vsako točenje iz spirita narejenega žganja. G. Svetec predložil je načrt takšnega zakona z naročilom, da ga naj deželni odbor izroči vladi z vprašanjem, ali bi zadobil sankcijo. Vladin odgovor na ta predlog ni še znan.

Ako preudarimo vse nasvete, naperjene proti žganjepivstvu, moramo priznati, da jedino radikalno sredstvo je prepoved točiti žganje. Na Hrvatskem je res vlada segla po tem skrajnem sredstvu

in l. 1883 izdala naredbo, da se nobeno, iz spirita narejeno žganje ne sme točiti. Omenjeno naredbo nasvetovalo je hrvatsko gospodarsko društvo, čegar izvrstni tajnik je naš rojak, g. Kuralt. Če se ne motimo, silil je ravno on najbolj, da se naj izda taka naredba. Pa kaj se zgodi? Prepoved je bila proglašena, pa le malokdo se je po njej ravnal, in ko so spiritalni fabrikantje, posebno Dumreicher, ki ima veliko tovarno pri Marofu, prišli se pritoževati pri vladi, da uničuje še tiste industrije, ki se na Hrvatskem razvijajo, se sicer naredba ni naravnost preklicala, pa ostala je neizvršena na papirji.

Mej drugimi sredstvi se največ pričakuje od visocega obdačenja spirita. Na Angleškem in Ruskem ima država velike prihodke iz spiritnega davka, pa zaradi tega se ne pije nič manj žganja, kakor tam, kjer se spirit le malo ali nič ne obdači. Vsekakor pa bi naj dežele in občine segale po tem viru dohodkov, kateri je bolj opravičen, kakor vedno nakladanje na direktne davke, ki so že itak previsoki. Ako se tudi proti žganjepivstvu ne pomaga veliko, bi imele vsaj dežele in občine večje dohodke.

Za Kranjsko je lani sklenil deželni odbor, da se naj pobira po 3 goldinarje od hektolitra stočenega žganja, to je od konsuma, torej za vsaki liter tri krajcarje. Da je tako obdačenje premalo, spoznal je tudi deželni zbor, pa večje priklade ni hotel skleniti, ker bi potem morebiti sklep ne dobil sankcije. In ta majhni davek, zaradi katerega je cena žganju le malo ali nič poskočila, nosi deželi 30.000 gld. Ko bi se ta naklada ne bila sklenila, pa bi se morala priklada na direktne davke zvišati za 2%. Zdaj pa je storjen prvi korak in ker se kaže, da se taka naklada lahko da pobirati, pričakujemo, da deželni zbor krene naprej po tem potu in zdatno zviša žganjarsko naklado, ob enem pa pobiranje prevzame v lastno režijo. Stroški za pobiranje so jednaki, ako se vzame le jeden krajcar od litra, ali pa 10 ali 20 krajcarjev. Zahtevati pa bi se moralo vsaj toliko, da se liter žganja ne bode mogel točiti po tisti ceni ali še ceneje, kakor liter vina, na primer po 20 ali 24 krajcarjev.

Naklada bi morala torej znašati najmenj 12 do 15 krajcarjev za liter. Ker se uvaža 17.000 hl spirita, kateri se po večjem izpije in sicer z vodo

LISTEK.

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Česki spisal Svatopluk Čech.)

I.

(Dalje.)

Baš ko pero zopet utakne za uho, odpró se dveri in v sobo pokuka lepa ženska glava, katere blede obraz je kazal razjarjenost in njene polne, sveže ustne so se tresle, vprašaje: Ali morem spregovoriti z vami nekaj besedij, gospod Koudela?

„Le naprej, Terezija!“ odgovori starec veselo, nespusteč oči s papirja in si mane radostno roci.

Postava gospe Terezije prikaže se sedaj vsa iz za dveri in kdor bi jo bil prvič videl, kipečo ognjivo rjavko v najlepših letih, pogledal bi jo bil zaljubljeno in nedvomno s pomislekom, da spada k lastnostim te zale mlade žene mrvica nedolžne ko-kečnosti.

Toda bil je li vplival ta beli pajčelan z rožastimi trakovi, udihnen na črne lase, bil je li uplival ta iz ramen sezajoči beli zastor z ljubkimi rožasto obrobjenimi žepi na oko gospoda Koudele, zgodilo se je od obeh s popolno zaželenim učin-

kom. Povešeno oko starega obvisi v hipu komaj na robih svetlo-žolte obleke, ki jo je Terezija nabrala stopivši v sobo z malo, belo roko po jedni strani v ugledni gubi.

Gospod Koudela stegne v tem, ubežnem pogledu roko proti Tereziji, kakor bi hotel za hip prestriči preteči poplav njene zgovornosti, in reče: „Samo za trenotek potrpíte, Terezija! Prečitam vam, kar sem baš napisal.“

Vzame iz priproste lesene tobačnice precej duhana, se posluži z mnogimi okolnostmi modrega žepnega robca in čita:

„Ajta, nová zelených po nivách milo králuje Vesna!
Z kúry¹⁾ mladé pastýř veselý sobě pištalu hlasnou
umně robí —“

„Krasno!“ hvali Terezija, tlačec prsta na zdehajoča usta.

Koudela mahne z roko kakor na obrano in ponavlja.

„Z kúry mladé pastýř veselý sobě pištalu hlasnou
Umně robí, z útlých²⁾ i robí sobě varhany³⁾ stěbel.
Kázle⁴⁾ čilě —“

„Jako krasno!“ utakne se gospodarica v tok šestomerov z novo nenamestno zarezo. „Prihajam, gospod Koudela, s teško tožbo na mladega gospoda.“

¹⁾ skorja. ²⁾ nežen. — ³⁾ orglje. — ⁴⁾ kozli.

Kázle čilě skotačie!“ — hiti iz nova stari po kratkem njenem molčanju.

„O, dolgi čas in stoječa voda ne rodita nikdar nič dobrega!“ seže zopet gospodarica v besedo. „Vojteh že ne ve, kako bi prebil čas. Od kar se je ogrelo, čepi od jutra do večera pri oknu, ležé skoro s celim telesom in gleda tako na ulice. Že sosedje govoré o tem. Oni dan sem slišala, kakor je grbasti sosed krojač pravil, da menda gospodič preži z zgornjice in zeva kakor kameniti mož s stebra pri sv. Vitu.“

Za trenotek obmolči. Takrat molčal je i Koudela. Spoznavši, da njene gospodarice ne mika nikdar zvedeti, kako podi čile kozle, odloži černo polo in pretepava s skakajočimi prsti po mizi nove polke šestomerov. Vender ne sodite iz tega daktilskega ognja starega Koudele, da je reden člen pesniškega društva. Poslal je sicer v déžel kot mladenič nekoliko časomernih igračic v različnih listih, toda vrnil se je kmalu v praktiško življenje od želje po literarnih lavorikah. Stoprav ko se je v predvečer življenja obrnil do tihega pristanišča, vzbudila se je s tolpo spominov na daljše lepše čase tudi ta mlada priljubljena stvar zopet v njegovem srci. Va-

¹⁾ skačejo.

pomešan, sme se računati, da se bo obdačilo vsaj 20.000 hl. žganja, torej bi donášala naklada z 12 kr. 240.000 gld., s 15 kr. celo 300.000 gld. Deficit deželnega zaklada kranjskega znaša za tekoče leto 388.000 gld., kateri se pokrije z 21 % priklado na direktne davke = 277.000 gld., z 20 % doklado na užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta in mesa = 71.000 gld. in s 3 gld. od vsakega hektolitra porabljenih žganih pijač = 30.000 gld. Najmenj torej nosi tista priklada, katera bi lahko največ donášala. Pri vinu, moštu in mesu, ki nam je rodi domača dežela, nalaga se na državno užitnino 20 % za deželni zaklad in še 20 % za zemljiško odvezo. Mesto da bi se skrbelo, da so ravno ti produkti prav po ceni, podraži se vino in se tako pot odpira gnusni žganjici v marsikoj rodbino, katera bi se sicer vina držala. Torej proč z nesrečno 40 % priklado na vino in meso in nalagati na žganje toliko, da se oprosti vino in meso.

Užitnina za vino znaša na pr. v Ljubljani za hl. 6-50 gld., torej se za vino plačuje še jedenkrat toliko davka kakor za žganje. Ali ni to narobe svet? Od onih 6-50 gld. je prvotna državna užitnina le 3 gld. 90 kr., deželna priklada pa znaša 2 gld. 60 kr. Ako se odpravi deželna priklada, bode vsaj za toliko vino lahko ceneje. Za polovnjak vina, kateri producent prodaja od 18 do 25 gld. za srednje blago, mora konsument v Ljubljani plačati 18 gld. užitnine. Vino pa je tudi nasproti pivu glede davka na slabejem. Kajti za pivo plačuje se na Kranjskem le državna užitnina, dežela pa dozda ni naložila nanj nobene priklade, dasi bi pivo 3 gl. za hl. že prenašalo. Na Štajerskem in Solnograškem že več let pobirajo po 3 gl. in pivo se zaradi tega pije kakor poprej.

Z visokim obdačenjem žganja torej lahko dosežemo, da se odpravi priklada na užitnino, kar bi bilo želeti iz gospodarskega in etiškega stališča. In nekoliko bi se le omejilo žganjepivstvo, ker bi se žganje ne moglo več točiti po sedanji nizki ceni, ali pa bi ga žganjarji še bolj krstili z vodo, kar bi le koristno bilo. Kranjska dežela plačala je za leto 1884 užitninskega davka brez priklad, za vino 241.000 gld., za meso 42.800 gld., za pivo 113.000 gld. in povrh še Ljubljana 146.609 gld., torej nad pol milijona goldinarjev samo za pijače in jedi, ki so človeku potrebne in brez škode za zdravje. Vsa užitnina s prikladami vred pa je znašala blizu 700.000 gld. Za strupeno žganje, katerega se je popilo 20.000 hl., dobilo se je le 30.000 gld., za vino pa so plačali konsumenti 337.000 gld. užitninskega davka, dasi se ga je le jedenkrat toliko kakor žganja, namreč le 37.000 hl. použilo. Razmera mej popitim žganjem in vinom je za vinorodno deželo žalosten dokaz, kako silno se je že ugnjezdilo žganjepivstvo.

Druga sredstva proti žganjepivstvu so: omejevanje števila žganjarnic, kar pa ne bode veliko pomagalo, odkar si ljudje sami doma iz spirita delajo žganje, strogo policijsko nadzorstvo, zakon proti pijancem z določbo, da krčmarji pivskih dolgov ne morejo izterjati, pouk in konečno družbe zmernosti, katerih udje se zavežejo, da ne bodo pili žganih pijač. Posluževati se nam je vseh teh sredstev, da če že ne odpravimo, vendar omejimo pogubno žganjepivstvo.

ril je za kratek čas daktile, spondeje, anapeste liki drugi starci tičnice, ali narodnogospodarske članke. Brez hrepenenja po slavi mislil je svoje heksametre ostaviti v rokopisu potomcem, da se z njimi seznanijo.

V tem pa je mogel obrniti svoje misli k daktilem tolikanj bolje, ker začne Terezija, pustivši Vojteha, veleznano poglavje o služabkinjah, koje je znal Koudela, slišavši je vsak dan, skoro na pamet. Domačija njegova se je spremenila pod vodstvom Terezije v golobnjak, v katerem so se vrstile neprestano službine golobice. Vsaka je ostavila to prijazno domačijo, popravivši si perje. Kratka njih povest v tihi stari hiši bila je vedno za las jednaka. Kakega jutra prikaže se namreč Koudeli mej dvermi s kavo in vodo na taci neznan deklišk obraz, na pr. krotek obraz tihe plavolaske in usta Terezijina hvalijo na vse pretege novo to služkinjo; toda vsak nastopni dan zgubi se jedna iz hvaljenih čednostij in na zadnje ostane samo še slabo otročje; čez teden pa daje nesrečna dekla že sama povod k zabavljanju in grajam, ki se kar sipljó iz ust Terezijinih, dokler se kakega jutra ne prikaže pri dverih Koudeline sobe s kavo in vodo zopet nov deklišk obraz, z lasmi kakor vran in z očima kakor goreč

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. avgusta.

Lienbacherjevo prizadevanje osnovati katoliški klub, vzbudilo je v časnikih živo polemiko. Še sedaj se ta po raznih listih pretresuje, če tudi je že gotovo, da nemški konservativci v bodočem državnem zboru ostanejo pri desnici. Ker nekateri nemški konservativni listi tako radi poudarjajo, da je treba, da bi nemško konservativna stranka bila nezavisna in samostojna, svetujejo sedaj „Narodni Listy“, da bi Čehi posnemali v tem oziru nemške konservativce, in češki poslanci bi naj v državnem zboru sestavljali popoln samostojen klub, ki naj bi z vodjami desnice pogajal se le od slučaja do slučaja. Potem bi v državnem zboru se videlo kaj o českem kraljestvu, ne pa samo o českih volilskih okrajih. Mi dvojimo, da bi tako rušenje desnice, kakeršno nasvetujejo „Narodni Listy“ bilo sedaj umestno in koristno.

Nemški, madjarski pa tudi poljski listi grajajo govor, s katerim je Praški župan pozdravil novega českega primasa. Madjari se bojé, da se ne bi dualizem rušil, ko bi se kedaj v dejanji izvršile pravice česke krone. Zategadelj v Pešti jako zamerijo Čehom, da ti ne morejo pozabiti svojih zgodovinskih pravic. Poljski list „Czas“ pa misli, da bi bil Praški župan moral nadškofa tudi nemški nagovoriti, ker je Praga mesto z mešovitim prebivalstvom. Dobro odgovarja „Politik“ temu poljskemu listu, da bi po tem takem v Levovu morali tudi vsi slavnostni govori vršiti se tudi nemški in rusinski, ne pa samo poljski, kajti tam biva kakih 9000 Nemcev in 6000 Rusinov. — „Česka Politika“ priporoča, da bi se v Pragi priredila narodna razstava, katera bi pokazala sliko napredka Čehov v vseh ozirih ter bi daleč presegala razstavi v Budimpešti in Antverpen. Stroške te razstave bi plačale dežele česke krone, nekaj pa država. Ta razstava, ki bi bila lahko čez dve leti, bi imela velik političen pomen, kajti pri tej priliki bi se sešli avstrijski Slovani v Pragi. Ideja je dobra, ali težko izvršljiva, ker moravski in šlezjski deželni zbor ne bodeta hotela zato ničesar privoliti, ker imajo v njih liberalni Nemci večino.

V zadrugi lasničarjev v Gradci imajo Hrvatje večino mej pomočniki, pa tudi mej mojstri je mnogo Hrvatov. V sestavljajočem zboru pomočnikov predlagalo se je, da bi se pravila predložila tudi v slovenščini in naznanila zadruge se objavljale tudi v hrvatskih listih. To pa je hudo dirnulo načelnika zadruge, Gerresdorferja, ki je zagreben Nemec. Da bi v tej zadrugi pripravil Slovane ob večino, poprosil je Dunajsko lasničarsko zadrugo, da pošlje nemških pomočnikov v Gradec. Ko so Hrvati to zvedeli, prisilili so načelnika, da odstopi.

Sedaj se vrše volitve v cerkveni kongres mej ogerskimi in hrvatskimi Srbi. V Slavoniji voljeni so sami radikalni Srbi. V Dalji je propal prvi podpredsednik hrvatskega sabora, Djurdjević. V Rumi je voljen urednik „Zastave“ Joza Tomić. Najbrž bodo radikali v kongresu imeli večino.

Vnanje države.

Poljaki se bojé, da bi shod ruskega in avstrijskega cesarja v Kromerizi zanje ne imel kakih zlih posledic. Od kar je bil shod v Skierniewicach, se je za Poljake mnogo na slabše obrnilo. V Rusiji izdal se je nek ukaz, ki prepoveduje Poljakom nakupovati posestva, Prusija je pa jela iztiravati Poljake. Poljski listi sodijo, da so se o tem bili državniki lani v Skierniewicach dogovorili. Sedaj se pa Poljaki bojé, da bi se kaj takega v Kromerizi proti njim ne ukrenilo. Poljaki bodo pa tudi sami nekoliko krivi, ako jih kaj nepovoljnega za-

plamen. Tako vrsté se plavolaske in rjavolaske vseh odličic (nuance) v neprestani prijetni zmeni.

Stari gospod poslušal je samo na pol zaničujočo kritiko poslednje plavolaske iz ust Terezije, ali na jedenkrat mu vrže ta pred oči neko knjigo in zakliče: „Glej, kaj sem našla pri tej brezbožni osebi!“

Koudela prelistuje skrbno ponudeno mu knjigo. Cerkev Matere Božje v Parizu. Roman od Viktora Hugo. Ananke. Quasimodo. Hm, jeclja razburjen svoji gospodarici. To se je godilo! Dekla čita romane! Kdo, kdo na vsem širnem svetu, kar živi, je slišal o služabkinjah, čitujočih romane! Oh, pri sedanjih se more vedno kaj novega priučiti: če si misliš, da si spoznal najhujše, pa pride še hujše.

Toda zala gospa, kateri je Koudela v duhu že naprej položil v usta ta ukora vredna premišljanja v njej lastnem slogu, nadaljuje kriče: „kateri živi človek je kedaj slišal, da se služabkinjam izposojujejo romani.“

Ah, zares. Na naslovnem listu stoji: Iz knjižnice Vojteha Koudele. LXXXI. Stvar ima hujše lice. Res, da še živi človek ni čul, da bi sinovec domačina posojeval dekli romane. Kako more pasti tako globoko! Grozno!

dene. V Rusiji dobro vedó, da je včerašnji pohod ogerske razstave protiruska demonstracija, ki se pa utegne maščevati nad Poljaki samimi.

Kakor je „Morning Post“ izvedela, dobila je angleška vlada od ruske nove predloge o afganskem vprašanji, po katerih bi Zulifikar ostal pri Afganistanu, dočim bi pašniki ostali pri Rusiji. — Garnizija v Heratu broji 12000 vojakov. To mesto se hitro utrjuje, 3000 delavcev dela dan na dan.

Vzhodnjemeltjski generalni gouverner Gavril paša povrne se začetkom septembra iz Carigrada, potem pa bode potoval po deželi ogledovat urade. Pri tem nadzorovalnem potovanji spremljal ga bode direktor Hakanov.

Mej Vatikanom in Kitajem začno se v kratkem pogajanja zaradi varstva katoliških misijonarjev.

Angleški komisar sir Drummond Wolff prišel je v Carigrad. Turki so ga z veliko prijaznostjo vsprejeli, vendar pa ni dosti upanja, da bi njegova misija bila uspešna. Turčija vedno omahuje, ne vé, ali bi se zvezala z Angleži ali ne, ko še ni nič gotovega, kdo bode na vladnem krmilu po volitvah v Angliji.

Nemški cesar izdal je ukaz, kateri priznava Bismarkovi ustanovi pravice juridične osebe. Glavnica te ustanove znaša 1.200.000 mark.

Odnošaji mej Španijo in Nemčijo so precej napeti, ker je poslednja zasela Karolinske otoke. Španija trdi, da so ti otoki njeni. V Berlinu ugovarjajo, da bi bili res ti otoki španski, in Bismarkov organ „Nordd. Allg. Ztg.“ dokazuje, da Španija si nikdar ni bila prilastila teh otokov. Nemci zatrjujejo, da se takoj umaknejo s teh otokov, ako Španci dokažejo njih lastnino. Verjetno pa ni, da bi se Nemci res umaknili, ker dobro vedó, da se Španije njim ni treba bati. Španska morala se bode rada ali nerada zaradi tega potolažiti. Sicer pa zaradi teh otokov ni vredno začenjati kake vojne, kajti merijo samo 4 štirjaške milje in brojijo kakih 28.000 prebivalcev.

Ker je v Tripolis prišlo več turških čet, je tamošnjim mohamedancem zrastel greben. Kristijani neso več varni pred napadi. Francoski konzul poprosil je, da se mu pošlje jedna korveta s šestimi topovi v Tripolis.

Po najnovejših poročilih, katere je dobil Reuterjev Bureau iz Sudana, bili so krvavi boji v Berberu. Prebivalstvo, katero trpi veliko pomanjkanje, se je polastilo deželnih blagajnic.

Dopisi.

Iz Ljubljane 25. avgusta. [Izv. dop.] Slavna kranjska hranilnica izpolnila je svojim zatiranim ljubčekom, našim Ljubljanskim nemčurjem njihovo najiskrenejšo željo s tem, da jim je za sedaj ustanovila dvorazredno ljudsko nemško šolo. V poslopji višje realke določen je prostor, kjer bodo modrovali učitelji — Urgermani, in poučevali našo Ljubljansko urgermansko deco in sam dr. Weitlof, predsednik nemškega „Schulvereina“ prišel bo v Ljubljano, da izroči učiteljem tem najdražji zaklad nemških štarišev, prihodnjo generacijo Ljubljanskih Nemcev! Kako se bo ta slavnost vršila, bode li ostala zgolj šolska, ali se jej bode primesilo tudi malo politične barve, o tem sedaj govoriti ne moremo, a mislimo si lahko, kako se je v enakem slučaju godilo doli v Mavrlu.

Toda to še ni vse, kar so dosegli smrtno preganjani Ljubljanski Nemci tekom minulega leta. Eminentno važno je poudarjati, da je Ljubljanska

Dalje v prilogi.

Toda stvar je bila še hujša, nego si jo je mislil starec. Gospodarica ga je opozorila konečno na glavni predmet svoje npravne razjarjenosti, rekše na pisanje, vloženo mej liste romana, koje je plulo od zvezd in biserov in o kojem se je — razven tega, da je imelo nekako nedoločni napis: „Angelu!“ — moglo naravnost soditi, da je bilo namenjeno za azurne oči stražne vestalke kuhinjskega ognja.

Zato se ve da ni moglo biti tako vse jedno vestnemu hišnemu gospodarju in strijcu. Zavzel se je in razjaril nad tem dogodkom. Vstane in teka urno po sobi, da so stanovi dolge suknje letali daleč za njim. Da vas ne pustim v laži glede časti g. Koudele, moram povedati, da je delal s svojimi stanovi ta divji veter samo za to, da bi navalil pesek v oči Terezije. Ni ga tako naglo kaka stvar ujezila. Posebno ta pregrešek njegovega sinovca ni bil tolik, da bi res razburil njegovo notranjost. Največ mrzelo mu je pri tem to, da je bil močen pri priljubljenem tihem delu. Danes mu je bila Muza sosebno naklonjena, kakor ste videli. Ipak je spoznal, da zahtevajo okolnosti, da se pred gospodinjo razjezi, in posrečilo se mu je dosti dobro. Obrvi so mu prilično raztegnejo in ustopivši se pred gospo, udari jako primerno s pestjo ob mizo. (Dalje prih.)

mestna občina prisiljena bila za malo število nemških (?) otrok napraviti nemško ljudsko šolo, ki se ima s početkom šolskega leta 1885/6 s prvim razredom otvoriti.

Torej za malo pridobitev, da se sme deca slovenskih meščanov odgojevati v materinem njihovem jeziku, moralo se je nemštvu v belej Ljubljani toliko dovoliti!

Dr. Weitlof je za svojo nemško šolo v realnem poslopju preskrbel učiteljskih močij iz daljne nemško-česke dežele, in gotovo bi jednakih mož rad naklonil tudi našej mestnej nemški šoli, ko bi mu bilo to dovoljeno. K sreči bode predlagal učitelja za to mesto naš narodni c. kr. mestni šolski svet, od katerega smemo upati, da bode uvaževal razloge, ki mu stavijo v sveto dolžnost, da se bode oziral v prvej vrsti na kompetentne narodnjake, ki so poleg tega tudi dobri šolniki.

Brez dvojbe pa je mej kompetenti za učiteljsko službo na nemški mestnej šoli veliko takih, ki so čestokrat svoj plašč obračali po vetru, ki so po svojem protektorju, pokojnem dež. šol. nadzorniku Pirkerju marsikaj dosegli, a si po narodnjaštvu, katero zdaj hlinijo, še več doseči obetajo. Na take se ne sme ozirati!

Ljubljana potrebuje vrlih značajnih učiteljev, ki bodo trdno stali na strani naše pravične narodne stvari tudi v najhujšem času.

Ljubljana potrebuje mej učitelji svojimi delavnimi močij. Središče naj bode vzdigneno po delavnosti in pravičnosti; potem se bode tudi učitelstvo z dežele jednako navduševalo in ne bo več slišati o tolikem številu odpadnikov, kakor je bilo to pred leti prežalostno znamenje časa.

Kakor so si torej naši Ljubljanski Nemci prizadevali, pridobiti si za svojo stvar unetih mož, istotako naj tudi naši narodni šolski zastopi skrb, da pridobe belej Ljubljani narodnih učiteljev — delavnih mož, katerih jej sedaj še prav veliko manjka!

Iz Rudolfovega 22. avgusta. [Izv. dop.] („Politiški otroci.“) (Konec.) Gospod urednik! kar naše mesto stoji, se ni toliko denunciralo in toževalo, kakor se je za časa volitev in posebno po volitvah; Rudolfovo pa imenujte od zdaj naprej „Vohonovce“.

Zdaj pa prosim, gospod čitatelj, vzemi v roko „Ljub. List“ od srede 19. avg. t. l. ter beri dr. Poznikovo „Poslano“.

Kakšno javkanje zopet in kakšno kuhanje!

„Slovenski Narod“ je namreč prinesel pred 12 dnevi nek dopis iz Rudolfovega pod naslovom „politiško paperkovanje po volitvah“, v katerem ni bilo niti najmanjše psovke ali osebne napada proti g. dr. Pozniku; le gola fakta so bila navedena, nič družega in tudi le fakta zadevajoča naše politično življenje in gibanje, ki zanima ne samo Dolenjce, nego ves slovenski svet. In ta „Narodov“ dopis je bil le odmev jako strupenemu „Poslanemu“ dr. Poznika na grofa Margherija v „Besnih Glasovih“. Na take strupene članke in osebne napade — naj si g. Poznik in njegovi tovariši enkrat za vselej zapomnijo — ne bomo nikoli molčali, sploh pa veže nas sveta dolžnost, v boj se podati zoper take, ki za nič družega ne skrbijo, nego kako bi zijajočo neslogo in razpor v narodu po moči pospeševali ter s tem narod v brezno tirali.

Mesto da bi tedaj dr. Poznik v svojem gori opominanem „Poslanem“ v „Ljub. Listu“ stvarno in možato proti njemu navedena fakta ovrgel, javka le in upije, „da se neka klika ne sramuje, na najpodlihi način narodnjake obirati, sumničiti, obrekovati, sebe hvalisa in se proslavlja, kakšne zasluge da si je stekel za Novomeški „Narodni dom“, da je ustajal ob petih zjutraj in da je apno zastoj dajal in Bog vé kaj še, ter konečno še grozi s tem, da bo odložil predsedništvo v Čitalnici, županstvo na rotovži.

Je li to Novomeškega župana in notarja vreden odgovor? Dvomimo zelo.

„Politiški otroci“ pa ne bodo nikoli trdni „stebri“ za poslanca g. Šukljeja!

Dr. Pozniku odgovorjamo pa sledeče: Za zasluge, ki ste ni jih pridobili kot predsednik Čitalnice so Vam hvaležni vsi tisti, ki te Vaše zasluge ceniti znajo; kot Novomeški župan pa ste ravno Vi najgloblje rane usekali narodni disciplini in slogi.

Pa kdo Vam je kot predsedniku Čitalnice kako žal besedo rekel ali kak las Vam skrivil? Imejte zaslug za to ali ono še stokrat več, zaradi tega pa

vender ne morete zahtevati, da morajo Novomeščanje Šukljejevi postati, ali da ne sme nikdo pisati zoper tiste, ki neso za časa volitev in še zdaj ne pravilno in značajno postopali! Vi in Vaši tovariši ste tako prevzetni ali tako slepi, da mislite, da imate „Freipass“ za vse, kar koli hočete in počenjate! Ali mar menite, da se narodnjaki po tem klasifikujejo, kolikor po žepu tehtajo? — Kdor se pa na ulice poda, se ne sme jeziti, da ga drugi kritikujejo. Vi ste se podali — za Šukljeja — v politično borbo, tedaj ne upijte in ne javkajte, če se Vaša dejanja kritikujejo! Zakaj ste pa rušili narodno disciplino? Pustili bi bili Šukljeja — Šukljeja biti, če pa je Vam ravno bilo prišlo, da ga niste mogli pustiti, bili bi vsaj tako postopali in uganjali, kakor se Novomeškemu županu spodobi, — in nihče bi Vam niti jednega lasu ne krivil! — Ali nam — in smo li narodnjaki, vender Vi sodili ne bode — je šlo tukaj za kaj višega, vzvišenega, — za narodno disciplino in slogo, morda za narodov blagor in srečo in nasproti temu je vender „Narodni dom“ v Rudolfovem — malenkost!

Vi ste kakor mali otroci, še rogovilice ne smete pokazati, in že je jok in stok! Γωδὴ σαυρόν, to Vam na srce polagamo.

Vi, g. dr. Poznik! se v svojem „Poslanem“ sklicujete tudi na „svoje delovanje za narod“. Ali še zdaj ne vidite, da ste pravo pot zgrešili, da ne delujete več za narod, nego narodu v škodo, v pogubo, in da narod ni še — Šuklje?

Dalje Vam na tiho zasepečemo na Vaši ušesi, da katilinarične osebe so pri tistih stranki, kateri se ni sramovala, tacih sredstev se posluževati, da je moral c. kr. sodnik vmes seči. Pri naši stranki ni nobenega obsojenega!

„Fej vas!“ Vam in Vašim tovarišem torej nazaj vračamo.

Vi dalje — Šukljeja opirajte — pravite, da se je g. Šuklje na g. Lehmana zato obrnil, ker je bil zadnji njegov „znanec“. Mi pa Vam odgovorjamo, da se je g. Šuklje na g. Lehmana s svojo pismeno ponudbo zato obrnil, ker je bil drugi kolovodja tukajšnje nemške stranke.

Svet ni več tako nespameten, g. Poznik! da bi Vam vse verjel, kar v uradnem listu pišete.

Smeh pa se mi usiljuje pri Šukljejevih — od Vas v „Poslanem“ navedenih besedah: „dass ich (Šuklje) zu den gemässigten Elementen der slovenischen Partei gehöre.“ To bo Vam, g. Poznik, lep „Sturmbock“!

„Narodov“ dopisnik je pred 12 dnevi v „Slovenskem Narodu“ gosp. dr. Poznika tudi tako od strani opominjal, da naj ne pozabi, kar mu je po banketu v Brunnerjevi dvorani 28. junija t. l. prvi Novomeški domoljub gledé „Narodnega doma“ v zobe povedal. Hotel je dopisnik s tem le to doseči, da bi dr. Poznik opustil tisto delovanje z nekim drugim „pod enim klobukom“, o katerem že vrabci po strehah žvergolé. Pa dr. Poznik dopisnika ni hotel razumeti, kajti v svojem „poslanem“ le javka o „nehvaležnosti“ narodnjakov, in ker on sam pritrđi, da mu je mož očitati, da je on (Poznik) kriv, če bodo stareji upniki v zgubo prišli in da bi bolje bilo, ko bi se poslopje podrlo, mora „Narodov“ dopisnik temu še to pridjati, da prvič oni razgovor ni bil „prijateljski“ in drugič, da je oni domoljub g. Poznik naravnost in česté v zobe povedal te-le besede: „Goljufali ste me!“

Da se je tedaj prepri vnel po listih in tolika mržnja navstala mej nam v Rudolfovem, so le Vaši in Vaših tovarišev grehi krivi; grehe pa zdaj vender enkrat poznate.

Skušate sicer obélti sebe in svoje, pa le še bolj v močvirje zagazite. Tukaj v Rudolfovem pa so tla za — Šukljejanizem popolnem zgubljena, — to si zapomnite!

In tudi le Vaši grehi so krivi, da ste tukaj zaupanje zgubili, ne pa polemika v listih! Če pa tega ne verjamete, le pogledjte, gospodje, kdo v Rudolfovi še za Vas mara! In kdo je tega kriv? — Vi sami!

Pa drugod — boste rekli — Vam še verjamejo; mogoče, pa kedar bodo Vas in Vaše namere gg. Metličanje in Črnomaljši tako izprevideli, kakor Novomeščanje spoznajo, potem je Vaša zadnja ura bila — Vam in Šukljeju. Do tačas se pa tolažimo s starim in resničnim rekom: „Gegen Dummheit kämpfen selbst Götter vergebens!“ Kajti sveta jeza mora popasti vsacega, ko bere Vaše „Besne Glasove“, katerim vsako sredstvo prav pride, da si le

iz blata pomagata, kakor oni Vaš dopisnik iz Belekrajne, ki na poti iz Metlike v Črnomelj po vseh lužah in mlakah umiva in opira neko Metliško svojat in g. Dev-a, c. kr. sodnika v Črnomlju, — pa zaman, zamorec ostane zamorec.

Naše gg. deželne in državne poslance pa prosimo, da o pravem času ne zabijo, da nekelekovani slovenski list svoje predale odpira mesece sem raznovrstnim „Poslanim“ privatnih oseb zastoj in da se zastoj pošilja uradni list po hišah v Rudolfovem. Tako je dr. Poznik „Ljubljanski List“ z dne 19. avgusta t. l. po mestnih služabnikih in policistih skoraj v vsako hišo poslal, samo to je še pozabil, da bi bil ta list na vse vogale hiš nabiti dal. Tako najiven pa v Rudolfovem ni nihče več, da bi verjeti hotel, da g. dr. Poznik toliko števil „Ljubljanskega Lista“ iz svojega žepa plača, ali da se njegova in družih mnoga in dolga „Poslana“ na njegov račun tiskajo.

Da „politiškemu otroku“ nič ne manjka, ponuja in oddaja na zadnje Poznik „Narodovemu“ dopisniku županstvo na rotovži in predsedništvo v Čitalnici, dva mandata, katerih on sam v kratkem ne bo imel več — na razpolaganje. „Narodov“ dopisnik pa tudi ne kandiduje, najmanj pa pri dru. Pozniku, kateremu veljajo že dolgo sledeče tri be sede sv. pisma: Mene, Tekel, Upharsim!

Iz Velikoveca. (Slovenska deputacija) je bila 12. avgusta pri Njegovej ekscelenciji gosp. ministru baronu Pinu. Bilo je 15 gospodov iz vseh ministrstev Velikoveškega okraja. Med njimi je bilo 5 duhovnikov, drugi so bili župani, odborniki in posestniki. Vodil je deputacijo gosp. deželni poslanec And. Einšpieler; drugi dež. poslanec gosp. Muri je telegrafiral v Velikovec, da zavoljo bolehnosti ne more priti k deputaciji. Ob 11. uri smo se podali na grad „Kohlhof“, kjer nas je prem. gosp. baron Pino dokaj prijazno vsprejel. V kratkem govoru se je gosp. Einšpieler pri gosp. ministru zahvalil za čast, da je naše poslanstvo prevzeti blagovolil. Prosil je dalje gosp. govornik, naj gospod minister naše želje in prošnje podpira. Zraven želj in prošenj, ki jih imamo vsi avstrijski narodi, in ki so se v državnem zboru dovoljno in srečno reševati začele, — zraven teh želj in prošenj imamo mi Slovenci še tudi narodne želje in prošnje in gospoda ministra in poslanca prav lepo in srčno prosimo, naj nam pomaga, da dosežemo vsaj enkrat, za kar se že skoro 40 let poganjamo in kar nam tudi naše postave obljubljajo in dovoljujejo. — Gosp. E. izroči gosp. ministru novo brošuro: „Die Kärntner Slovenen: ihre nationalen Verhältnisse und Bestrebungen“, — ter reče: V tej knjižici najdete vzvišeni gosp. poslanec vse, kar zastran slovensčine želimo in prosimo; mislim, da so naše želje in prošnje zmerne, postavne, pravične, lojalne in se dajo pri dobri volji lahko izpeljati. Vaša ekscelencija, je pristavil govornik, ste prvi in jedini mož naše volje in našega zaupanja, ki smo ga poslali v državni zbor. Zatorej lepo prosimo, ne odtegnite nam svoje podpore in pomoči. Bog ohrani, obvaruj in blagoslovi Vašo ekscelencijo!

Po tem nagovoru je gosp. minister prijazno in srčno odgovoril, da bo izročene bukvice dobro prebral in po naših željah in prošnjah storil, največ ko zamore, kar je nas vse neizrečeno razveselilo. Tudi z vsakim pričujočim gospodom je gosp. baron posamem govoril. Nekateri so tudi naznanili svoje posebne prošnje: gosp. župnik Muden je gosp. ministru na srce položil železnico skozi Železno Kaplo in čez Jezerski vrh, — gosp. župan H!ade je priporočal obstojnico (Haltstelle) pri Guštanj. — Slednjič nas je prijazni gospod peljal pod milo nebo, kjer smo pod velikansko smreko se razgledovali po neizrečeno krasnej okolici. Pri sladkem vinci je gospod minister napil nemško in slovensko rekoč: „Pijem na zdravje Slovencev!“ Vseli „živio“-klici so doneli daleč okolu.

Ta avdijenca nam je spet nova priča, da smo slovenski volilci zadeli pravega moža. Kar smo v „Kohlhofu“ videli, slišali in doživeli, daje nam neomajljivo, trdno zaupanje in prepričanje, da pridejo za nas Slovence tudi na narodni stran boljši časi. „Mir.“

Iz Ljutomeri 25. avgusta. (Ciril-Metodijska slavnost.) Na praznik Vel. Gospojnice dne 15. avgusta priredila je tukajšnja Čitalnica na vrtu g. Vavpotiča narodno slavnost, katera je bila nepričakovano mnogobrojno obiskana; kajti ne le odlično narodno občinstvo se je brez izjeme udeležilo, temveč tudi veliko število ljudstva iz b

žine izjavilo je po svoji navzočnosti živahno zanimalje za s'avnost.

Vspored bil je slavnosti primeren; pevske točke vrstile so se mej ličnimi godbenimi in med deklamacijami — in vse je kazalo, da se je glede truda in požrtvovalnosti storilo vse po najboljši moči.

Petje pod vodstvom neutrudljivega nadučitelja g. Horvat-a bilo je povsem ubrano, več točk moralo se je zbog burnega ploska ponavljati. Kakor navadno odlikoval se je tu učitelj g. Schneider s svojim nenavadno lepim čistim glasom. Jeden glavnih delov vspeveda bil je slavnostni govor gospoda Freuensfeld-a. Bilo je brž ko ne mnogo občinstva, ki je poznalo sv. Cirila in Metodija le kot svetnika; a mej vseskozi dovršenim, vsem lahko umevnim govorom razjasnilo se mu je gotovo kak velikanski pomen imata za slovansko slovstvo. Govor bil je navdušeno vsprejet, kot živ dokaz zaslužene hvale, katera v polnej meri pristaja izvrstnemu govorniku.

Godbene točke vodil je g. Babič učitelj v Svetinjah, pokazavši ne le kot kapelnik, temveč tudi kot virtuos na goslih svojo veliko spretnost. — Konec jako zabavnemu večeru bil je ples, ki je združeval plesalce in plesalke do ranega jutra.

Iz Železnikov 22. avgusta. [Izv. dop.] Tudi pri nas se je slovesno praznoval rojstni dan presvetlega cesarja. Bralno društvo okrasilo je svojo sobo s cesarskimi in narodnimi zastavami, na lepo razsvetljenih oknih bili sta v 17. dan t. m. podobi cesarja in cesarice. Peveci peli so cesarsko pesen, katerej sledili so gromoviti žvioklici. Predsednik imel je potem nagovor, v katerem je z navdušenimi besedami slavil cesarjev rojstni dan in izrekel presrečno čestitko. Dne 18. t. m. zbralo se je Bralno društvo in z zastavo šlo v cerkev k maši, ki jo je služil g. župnik. Po maši pela se je zahvalna pesen, potem pa še cesarska pesen, pri kateri smo vsi društveniki ustali, kakor se mnogi izmed nas ustali na poziv Onega, kojega rojstni dan se je slavil, kadar je bilo treba zameniti težko kladivo s puško in bódalom. In da ima tudi v naši dolini mnogo hrabrih vojakov, to pričajo svetinje srčnosti ki dičijo prsi marsikaterega izmed naših članov.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 25. avgusta.

Predseduje gosp. Grasselli. Navzočnih 17 odbornikov. Overovateljema zapisnika današnje seje ugotovi župan mestna odbornika Klein-a in dr. Dolenc-a.

Župan naznanja, da je 18. t. m. bil pri gosp. deželnem predsedniku baronu Winkler-ju ter ga prosil poročiti Nj. Veličastvu presvetlemu cesarju najudanejšo čestitke k rojstvenemu godu, za kar se Nj. Veličastvo po generalnem adjutantu baronu Mondel-nu brzojavno zahvaliti blagovolilo. Isto tako čestital je župan v imenu zastopa 20. t. m. cesaričinu Štefaniji k njenemu godu in v 21. dan t. m. pa cesarjeviču Rudolfu k rojstnemu godu, za kar sta se Nj. Veličastvi po svojem adjutantu zahvaliti blagovolili.

Mestni zbor vsprejel je naznanili z živio- in slava-klici.

Župan dalje naznanja, da je častnemu meščanu profesorju Miklošič-u, katerega je presvitli cesar o priliki njegovega umirovljenja odlikoval z redom železne krone druge vrste, na tem odlikovanju čestital in da se je profesor Miklošič v prijaznem pismu zahvalil za čestitko.

Konečno naznani župan, da je Praški mestni zastop o priliki pobratimskega pohoda Slovencev v Pragi poslal mestu Ljubljanskemu krasno podobo mesta Prage iz l. 1606, katera se bode shranila v primerni obliki.

Mestni odbornik Potočnik nasvetuje, da se Praškemu mestnemu zastopu izreče zahvala mestnega zbora za to lepo darilo, čemur zbor pritrdi.

Poročilo pravnega in finančnega odseka gledé prostora, ki je mestu na ponudbo pred Rudolfinummom, se na predlog poročevalca podžupana V. Petričič-a z dnevnega reda odstavi.

O prošnji kranjskega deželnega odbora glede izpeljave vode iz Rudolfinuma pod Tržaško in Fran Josipovo cesto v mestni kanal v Slonovih ulicah poroča v imenu stavbinskega odseka mestni odbornik Potočnik in nasvetuje, da se odvod po glavnih cevih dovoli pod tem pogojem, da se deželni odbor zaveže, vse eventualne sedanje ali poznejše škode, ki bi se zgodile po tem vodovodu

mestni občini ali pa privatnim osobam, poravna. Predlog se vsprejme. Dopis deželnega odbora kranjskega na mestni magistrat v tej zadevi bil je nemšk. (Naravno, ker je g. Dežnam referent. Ured.)

Odbornik Murnik poroča v imenu stavbinskega odseka o popravu ceste na Grad pri sv. Florijanu. Poročevalec nasvetuje, da se za potrebnost, za to delo proračunjeno na 1761 gl. 78 kr., takoj razpiše dražba in se delo še letos izvrši. Predlog obvelja.

Odbornik Potočnik poroča o napravi ograj in korit na živinskem trgu, za katere je bilo 993 gl. 93 kr. stroškov, in nasvetuje, da mestni zbor ta izdatek odobri. Obvelja.

Odbornik Potočnik poroča o vspehu pismene dražbe za kanal v Kolodvorskih ulicah. Barona Pittelna tovarna na Dunaji ponudila je, da delo izvrši z betonom in cementom po novem načinu, ki je že v mnogih mestih se uvel. Stavbeni mojster Filip Zupančič pa je ponudil, da izvrši stavbo po dražbenem predpisu s kamenitimi ploščami za 18% pod razpisano vsoto, tedaj za 3094 gl. 44 kr. Poročevalec meni, naj bi se poskusilo z betonom in cementom napravil kanal, torej delo izročilo barona Pittel-na tovarni na Dunaji.

Gg. Pakič, Klein, dr. vitez Bleiweis-Trsteniški in Ničman pa so za to, da se delo domačemu podjetniku gosp. Zupančič-u izroči, kajti njegova ponudba je po dražbenem predpisu in o tako zidanih kanalih se vé koliko časa trajajo, dočim o stavbah z betonom in cementom iz baron Pittelnove tovarne doslej še ni skušenj.

Župan opomni, da se more stavba izročiti g. Zupančiču le, ako o pravem času položi vadium in odpusti 18%. Predlog, da se stavba izroči g. Zupančiču, se vsprejme in se mu obrok podaljša do konca oktobra.

Mestni odbornik Žagar poroča v imenu policijskega odseka o pritožbi nekega hišnega gospodarja zoper naloženi pasji davek in globo. Pasji davek mora plačati, globa pa se mu odpusti, ker je bil krivo poučen.

Dr. Papež poroča v imenu finančnega odseka, združenega z odsekom za olepšavo mesta, o prošnji Janeza Ederja gostilničarja v Švicariji, da se mu dovoli sezidati ledenico po američanskem načinu.

Sklene se po nasvetu poročevalčevem, da se stavba dovoli, a s tem pogojem, da se ne poškoduje nobeno drevo v bližini stavbe, da je stavba takoj lastnina mesta in da jo graditelj sme uporabljati brezplačno, dokler ima Švicarijo v najemu. Zavezan je, napraviti od svojega hleva in od ledenice kanal in slednjič, da nema, ko preteče najemnina, nikake pravice terjati kako odškodnino za ledenico. Vsi ti predlogi vsprejmo se in potem se javna seja sklene.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerajšnje številko našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnništvo zaradi uvodnega članka „Samo za nemščino“. Današnja številka ima dve strani priloge.

— (Cesaričinja Štefanija) pripeljala se je potujoč v Miramare predvčeraj z brzovlakom v Ljubljano. Na peronu zbralo se je mnogo občinstva, mej njim deželni predsednik baron Winkler, F. M. L. baron Reinländer, župan Ljubljanski Grasselli, polkovnik topničarstva Eschenbacher itd. Ko je došel vlak, pozdravilo je zbrano občinstvo cesaričinjo burnimi žvioklici. Cesaričinja Štefanija bila je takoj pri prihodu pri oknu dvornega voza in pozdravljala je prijazno na vse strani. Nadvojvodinja Štefanija, s katero potuje tudi nje hčerka Elizabeta, vzprejela je v dvornem salonskem vozu tukajšnjega topničarskega polkovnika pl. Eschenbacherja, ki je kot bivši adjutant prestolonaslednika z visoko gospo osobno znan. Ves čas, ko je vlak stal, bila je razoglava pri oknu, in zbrano občinstvo je lahko opazovalo nje krasne plave lase. Obležena je bila v sivo obleko z belo udelanim prsnikom. Za pasom imela je šopek modrih planinskih cvetic, ne pa „plavic“, kakor so vročerkvni Nemci trdili. S polkovnikom pl. Eschenbacherjem govorila je še skozi okno in rekla, da se je že pred tremi leti vozila v Trst in da jej ti kraji zelo dopadejo. Mej navdušenimi žvioklici odpeljala se je po 12 minut trajajočim postanku prijazno odzdravljaje proti Trstu. Ob vseh prehodih čez železnico, posebno pa v Lattermanovem drevoredu bilo je na stotine občinstva.

— (Pri ministru baronu Pino-tu.) ki je od Slovencev koroških voljen v državni zbor, bila je te dni v Kohlhofu pri Velikoveci deputacija Slo-

vencev. Vodil jo je starosta g. prof. A. Einspieler ter ministru na srce polagal narodne želje koroških Slovencev. Izročil mu je tudi izvrstno knjižico J. Haderlapovo, v kateri so opriavičene želje naše popisane in obrazložene. Trgovinskemu ministru se je tudi omenjal pri tej priliki črtež železnice preko Železne Kaplje v Kranj. Na to baje deputacija ni dobila posebnega odgovora, v ostalem pa je z boljo nadejo ostavila poslanca in ministra.

— (Pozabljen ali ka-li?) Ker se je nedavno poudarjalo, da treba skrbeti za tiste uradnike, ki že dolgo vrsto let čakajo, da se jim umakne njih prednik in ker smo uverjeni, da je ta skrb za vse uradnike in za vse urade enakomerno razdeljena, usojamo si danes opozarjati dotične kroge na uradnika, ki slušbuje že nad 48 let. To je gosp. Kraschna pri finančnem ravnateljstvu. Veliko, veliko uradnikov je že zaman čakalo, da bode gosp. Kraschna predložil svoje dokumente, a vse take nade šle so po vodi. Mislimo, da bi bil skrajni čas, da se mu da potrebni migljaj, če ne zaradi družega, vsaj ljubi ravnopravnosti na ljubo. Sicer bi utegnili res tisti imeti prav, ki trdijo, da se g. Kraschna ne upajo lotiti, ker ima v svoji kvalifikaciji pridevek „vertrauenswürdig“.

— (K ravnopravnosti.) Z Notranjskega pritožuje se nam rodoljub, da se mu je na železniški postaji na Rakeku že drugič ovrigel tovarni list, ker je bil slovenski pisan. Ker nam je ovrženi list poslal na ogled in ker smo se prepričali, da je pravilno pisan in da je na njem kolek za 5 kr., da toraj ni nobene formalne hibe, opozarjamo železniško oblastvo na to zlovoljno postopanje in pričakujemo, da se za bodoče ustavijo take neumestne burke, ki dotičnemu železniškemu uradniku neso baš v čast.

— (Slovenščina kot drugi deželni jezik.) G. dr. Dominkuš odvetnik v Mariboru odposlal je nedavno dve ulogi na c. kr. okrajno sodnijo v Arveži, katera je ulogi, ker ste bili slovenski, zavrnila. Tudi priziv ni imel vspeha, kajti nadsodnija potrdila je odlok prve instance. Iz tega je jasno, koliko ravnopravnosti uživa slovenščina kot drugi deželni jezik v Štajerskeji, in kako se povsod skrbi za blaženo nemščino.

— (O prof. Jagiči) piše predvčerajšnji „Slovenec“: „Dunajska vlada si mnogo prizadeva, da bi ga na Dunajsko univerzo zvabila“. Žal, da moramo temu oporekati, kajti vlada, kakor je pravil dr. Jagič sam, do sedaj ni storila niti najmanjšega koraka v tej zadevi.

— (Gospod dr. Josip Stanič,) iz istrskih bojev dobro znani rodoljub, odprl je te dni svojo odvetniško pisarno v Gorici.

— (Ciril in Metodijeva svečanost) z obširnimi programom bode 6. dne septembra na planem v Borovnici. Priredita jo društvi: bralno in gasilno, a sodelovala bodo tudi druga narodna društva.

— (Domača umetelnost.) Št. Vidka fara nad Ljubljano omislila si je v spomin 800 letnice, katero bode praznovala prihodnji mesec, nov tabernakel. Delo prevzel je Ljubljanski pasar in srebrar g. Henrik Zadnikar, s svojim očetom g. Valentinom Zadnikarjem. Ta dvojica dogotovila je tabernakel tako lepo in solidno, da je gotovo domači umetelnosti na čast, Šent Vidcem pa v popolno zadovoljnost in v opravičen ponos. Tabernakel je bakren, a močno v ognju pozlačen, kajti za pozlačenje porabilo se je 140 cesarskih cekinov. Visok je 3.25 m., širok pa 1.58 metra, oblika mu je 6 voglata, na vsaki strani so po 3 stebriči, na katerih sloni kupola, na njej kroglija, na krogliji pa sv. Duh v podobi goloba. Vratca okrašena so z vinskimi perjem, klasjem in arabeskami, vrhovi stebričev v rimskem slogu so temneje pozlačeni in olepšani z cveticami. Vse delo je, kakor rečeno, jako skrbno in lepo in hvali svojega mojstra. Novi tabernakel je do 15. septembra t. l. na sv. Petra ceti št. 17 na ogled.

— (K Tschinkelnovemu konkurzu.) Tschinkelnovo cukrarno v Lovosicah, cenjeno na 451.286 gl., kupila je pri včerajšnji dražbi „Anglo-Bank“ za 100.000 gl.

— (Pasji god v Ormoži.) Soprog tukajšnjega nemčurskega kmetiča — ogniti se dvoumju pišimo slovo z malim k — pomnožila se je štirinogata obitelj — dvonožcev, z razumom razsvetljenih nemata — nadepolnim ščenetom, koje ona v svojej pasjej pobožnosti kliče — Cirilka! Rodbinska svečanost vršila se je v navzočnosti možaka izmed one

vrste mogotcev, bivajočih v idilični samoti daleč izven selišč, ki so po poročilu starih mož nekaj tudi v Ljubljani v trudnih nočeh, ko vse trdo spava, nad vonjajočim sodom svoje žezlo vihteli. Kumovala pa je kmetavšica sama ter ljubljena pre tudi sama doji.

— (Požar.) Na „Stari šrangi“ pri Vrhniku pogoreli sta včeraj popoldne ob 2. uri dve hiši in k njim pripadajoča gospodarska poslopja. Zgoreli sta tudi dve svinji. Poškodovana gospodarja bila sta oba zavarovana pri Graškej zavarovalnici. Uzrok ognja še ni znan.

— (Dopis iz Kroke.) V nedeljo dne 30. t. m. napravi pevsko društvo „Odmev“ pod vodstvom g. učitelja M. Kovšce izlet na Ovišče. Ondu se bode društvo udeležilo zlate maše, koje bode daroval mnogozaslužni župnik g. J. Habe. Od tod se pomakne črez most v Podnart, kjer bode zabava s petjem in plesom v prostorih g. M. Pogachnika. K mnogobrojni udeležbi se vabijo vsi prijatelji in prijateljice „Odmevašev“.

— („Ljudske knjižnice“) izšel je 16. snopič. V njem nadaljujejo se dosedanje „pravljice“ ter prične nova vrsta „kratkočasnih in podučnih povestij“, katere je poslovenil Vekoslav Benkovič.

— (Medveda ustrelil) je v 20. dan t. m. gozdarski pristav Skoupil v gozdu pri Poljanah na Dolenjskem.

— (Šaleška Čitalnica) priredi v spomin tisočletnice Metodijeve slavnost dne 8. sept. t. l. ob 4. uri popoldne na vrtu g. M. Tajnika v Družmirji z govorom, petjem, godbo in prosto zabavo. K obilnej udeležbi vabi odbor.

— (Poštni urad v Vidmu) otvori se zopet v 1. dan septembra t. l.

— (V Trstu) razpočila se je pretekli petek zvečer pred uredništvom patrijotskega lista „Il Soldo“ petarda, ki pa k sreči ni napravila nobene škode.

— (V Trst) priplula je včeraj ruska korveta „Elborus“, kapitan Sabline.

— (Samomor.) Včeraj dopoldne zastrupil se je v Trstu 69letni židovski učitelj Jos. Luzzatto s karbolno kislino.

— (Kotel počil) je včeraj popoldne v Lloydovem arzenalu v Trstu in sicer na parniku „Argo“, ki se ravno popravlja. Jednajst oseb težko poškodovanih.

— (Razpisano) je mesto nadsodnije svetnika pri c. kr. deželni sodnji v Ljubljani. Prošnje do 15. sept. t. l. — Dalje je razpisano mesto začasnega davčnega pristava (XI. razred) pri davkarijah na Kranjskem. Prošnje do 15. oktobra t. l.

— (Razpisano) je mesto c. kr. okrajnega glavarja na Kranjskem, eventualno mesto vladnega tajnika in mesto okrajnega komisarja. Prošnje do 8. septembra t. l.

— (Razpisani učiteljski službi.) Na jednorazrednici na Breznici na Gorenjskem služba učitelja. Plača 450 gld. in stanovanje. Prošnje do 20. sept. t. l. — Na dvorazrednici v Begunjah na Notranjskem služba družega učitelja. Plača 400 gld. Prošnje do 8. sept. t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Idrija 26. avgusta. Oddanih 78 glasov. Gospod Stegnar voljen jednoglasno.

Kočevje 25. avgusta. Pri današnji dopolnilni volitvi izvoljen deželni sodni svetnik Jakob Hren s 56 glasovi proti 23. deželnim poslancem. Hrenov protikandidat bil je Matija Verderber iz Kočevske Reke.

Szczakowa 25. avgusta. Točno ob 5. uri 10 minut pripeljal se je ruski dvorni vlak na kolodvor, ki je z ruskimi, avstrijskimi in gališkimi zastavami okrašen. Na kolodvoru nastavljena častna stotnija zasvira rusko himno. Car v opravi avstrijskega polkovnika, ž njim carevič v opravi avstrijskega ulanskega podpolkovnika, veliki knez Jurij v ruski kozaški uniformi, veliki knez Vladimir v opravi avstrijskega husarskega polkovnika stopili so iz vagona in car, pred njim pa knez Lobkovic šel je ob fronti častne stotnije. Potem predstavil je FZM. baron Ramberg dostojanstvenike. Car podal je vojvodi Virtemberškemu, knezu Windischgrätzu in namestniku Zaleskemu roko. S poslednjim govoril je car nekoliko časa. Ravno tako podala sta carevič in veliki knez Vladimir navzočnim generalom in namestnikom roki. Carica in dvorne dame ostale so v vagonu. Po četr

ure trajajočem postanku nadaljevala je ruska gospoda pot v Kromeriž. Vlak vodil je od tod dvorni svetnik Klaudy.

Oderberg 25. avgusta. Ruski dvorni vlak dospel semkaj ob 8. uri 30 minut. Vsprejela in pozdravila sta je šlezijski deželni predsednik marquis Bacquehem, v imenu nemškega cesarja pa generalni lieutenant grof Brandenburg. Car stopil je iz vagona in govoril s pozdravljajočimi dostojanstveniki nekoliko besed. Postanek trajal dvanajst minut. Deželni predsednik ustopil je v dvorni vlak, da spremlja ruski velečastvi na vožnji skozi Šlezijo.

Kromeriž 25. avgusta. Cesar in cesarjevič, v ruskih uniformah in s trakovi Andrejevega reda, odpeljala sta se ob 11. uri v Gulin, kamor je došel ruski dvorni vlak ob 1/2 12. uri. Cesar in cesarjevič od carice in velike kneginje Marije Pavlovne iz vagona pozdravljena, šla sta, ko je vlak obstal h gostom, na kar se je vlak odpeljal in dospel ob 12. uri v Kromeriž. Na peronu bila sta cesarica Elizabeta in nadvojvoda Karol Ludovik, slednji v ruski uniformi. Godba zasvirala je rusko himno. Obe cesarici sta se objeli in dvakrat poljubili, car pa, v avstrijski uniformi in s trakom Štefanovega reda, ostavil je vagon ter šel s cesarjem Franom Josipom ob fronti častne stotnije. Mej tem vršila so se druga jako srčna pozdravljanja. Nadvojvoda Karol Ludovik poljubil je carici roko, na kar mu je slednja ponudila lice. Velika kneginja Marija Pavlovna poljubila je nadvojvodo Karola Ludovika na čelo. Potem predstavljale so se dame izmej obestranskega spremstva. Car, vrnivši se od častne stotnije, približal se je takoj cesarici Elizabeti, pozdravil jo vojaški in jej poljubil roko. Na to predstavil je cesar carju deželnega glavarja, okrajnega glavarja in župana. Vsprejem trajal je 15—20 minut. Potem bil je uhod v graščino v kočijah à la Daumont v čveter upreženih. Množica klicala „Slava“ in „hoch“, ob potu bili vojaki v špalir postavljeni. Prišedši v graščino, vsprejela sta Najvišje goste pri stopnicah Hohenlohe in Hunyadi in je peljala v sobo, kjer so se predstavljali zbrani dostojanstveniki. Potem bil je obed „à la camera“, za spremstvo in dostojanstvenike pa maršalsko kosilo v vrtne salonu. Drugi ruski funkcionarji imeli so kontrolsko kosilo, pri katerem je vladni svetnik Linger napil ruskima veličastvoma, na kar so Rusi zaklicali „Ur!“ na avstrijski veličastvi. Cesar podelil je careviču ulanski polk. Pri dvornem obedu ob 6. uri svirala je godba pešpolka Aleksander III. Na mizi bila je slavna in dragocena zlata posoda za 78 oseb. Na častnem mestu bili sta cesarici, na desno carica, poleg nje avstrijski cesar, potem velika kneginja Marija Pavlovna, nadvojvoda Karol Ludovik, veliki knez Jurij; poleg avstrijske cesarice sedel je car, potem cesarjevič, ruski prestolonaslednik, veliki knez Vladimir. Napitnic ni bilo. Po obedu „cerce“, ob 8. uri gledišče.

Kromeriž 26. avgusta. Predstava v gledališči in kvartet na lovskih rogovih jako pohvalno vsprejet. Cesar v ruski uniformi vodil je carico, car cesarico, Karol Ludovik veliki kneginjo v dvorano. Veliki knez Nikolaj bil je že v uniformi, podeljenega mu ulanskega polka. Velečastva in principi sedeli so v prvi vrsti, v drugi Giers, Kalnoky, Lobanov, Voroncov, Taaffe. Vseh vkup okoli 100. Dvorni gledališni igralci dobé danes ruske rede.

Kromeriž 26. avgusta. Pri najkрасnejšem vremenu je baš sedaj dvorni lov. „Na Zamečku“ gozdu, 3/4 ure od Kromeriža. Odhod mej slavaklici občinstva bil ob 10 1/2 uri. V Kromeriškem gradu ostale so samo dame in strežniki. Ruski strežniki bratijo se z avstrijskimi in se prav gladko pogovarjajo v ruskem jeziku, ko so tukaj bivajoči dvorni služniki večinoma Čehi. Pri včerajšnji predstavi v gledališči bilo 117 oseb izmej spremstva in 26 časnikarjev. Cesarica Elizabeta jako krasna, isto tako carica in Pavlovna. Ruski prestolonaslednik krasne mladeniške postave, poln življenja in gibčnosti bil je v polkovniške uniformi ulanskega polka, kateri mu je cesar Fran Josip par ur poprej podelil. Po gledališči bil „souper“, h kateremu so se povabili umetelniki.

Carica, ki ne govori popolnem gladko nemški, izrazila je gledališki igralci Wolter svoje priznanje: Vaša slava prodrila je do nas! Odhod danes ob 11. uri. V proštijskem poslopji bile včeraj in danes konference mej Kalnokyjem in Giersom. Mej proštijo in graščino živahen promet gospode in slov.

Peterburg 26. avgusta. Povodom sestanka v Kromeriži spominja „Journal de St. Peterbourg“ na sestanek treh cesarjev v Skiernievicah, pri katerem se je pokazalo popolno soglasje v osebnem mišljenji vseh treh vladarjev, kakor tudi v nazorih in mnenji njih ministrov, ter upa, da sestanek v Kromeriži ne bode manj plodovit na srečnih posledicah, da se bodo srčni odnošaji mej vladarji, kakor tudi politiške razmere mej vladami še bolj utrdile. Ne treba poudarjati, da se odsotnost nemškega cesarja in Bismarcka nikakor ne sme tako tolmačiti, kakor da bi se bile srčne mej Nemčijo in mej Avstrijo in Rusijo k sreči obstoječe razmere, ohladile.

Kromeriž 24. avgusta. Cesar in cesarica s spremstvom semkaj došla. Župan nagovoril ja je nemški in naposled v češčini izrazil veselje Kromeriža na tem Najvišjem pohodu. Mej neprestanimi slava in hoch-klici peljala se je cesarska dvojica v mesto. Pred gradom trosile so deklice cvetlice. V Gradu vsprejel jo je kardinal. Najlepše bilo je defilovanje vseh korporacij in hanaških banderijev okoli 3000 mož z 1200 konji. Sprevod trajal skoro jedno uro. Burno ovacije. Ob 5. uri dvorni obed z 52 kuverti. Pri obedu bili so nadvojvode, kardinal, ministri, civilni in vojaški dostojanstveniki. Zvečer mesto krasno razsvetljeno. Serenada českega društva „Moravan“ in nemškega društva „Concordia“ izborna. Več sto baklašev omejilo je prostor za pevce. Ko se je cesar pri oknu pokazal, zadoneli so več minut traja-joči „Slava“, „Na zdar“ in hoch-klici. Po serenadi priklonil se je cesar v zahvalo in zaorili so zopet gromoviti klici.

Toulon 24. avgusta. Včeraj tukaj 10, v Marseille-u 45 ljudi za kolero umrlo. Na Španskem predvčeraj 5664 ljudi za kolero zbolelo, 1721 umrlo.

Madrid 24. avgusta. Včeraj na „Prado“ velika demonstracija 150.000 oseb s 60 zastavami proti okupaciji Karolinskih otokov od strani Nemčije. Po mnogih govorih valila se je množica pred ministersko palačo in klicala: Živila celokupnost Španske! Živila vojska! Odposlala se je tretja ladija na Karolinske otoke.

Madrid 25. avgusta: Včeraj na Španskem 5088 ljudi za kolero zbolelo, 1561 umrlo. Iz nekaterih provincij še ni poročil.

Razne vesti.

* (Iz Rige) se brzojavlja v 25. dan t. m.: Mestni načelnik v Rigi, Bilingner, in mestni načelnik v Revelu, Greiffenhagen, sta odstavljena na ukaz carja, ker sta se protivila upeljavi ruskega jezika.

* (Kdor zna, pa zna.) V Ostende biva sedaj slavni „prestidigitateur“ Herman, a ne kot umetelnik, ampak prišel se je tjakaj zdraviti. Neka dne poprosi ga pri sprehodu ob morski obali lepa grofica M., naj bi ustregel želji gostov, ki bi radi vsaj majhno produkcijo. Herman dejal je smijé: „Dobro, gospa grofica, ker tako želite, a šala bode Vas drago stala“. S temi besedami potegnil je grofici zlato, z dijamanti okovano zapestnico (bracelet) z roke, zavil jo v robec in vrget v morje. Grofica zakričala je na glas, čarobnik pa je rekel smehljaje: „Koliko je stala zapestnica?“ — „15.000 frankov“, bil je odgovor. — „Veliko denarjev za umetelnika brez posla,“ déj je na to Herman zamisljen. „Ali Vam smem dolg povračati v obrokih? Vzamite za sedaj na račun malenkost, ki jo ima Vaš gospod soprog, ki ravno prihaja, v klobuku.“ Prišlec snel je za pozdrav klobuk, a iz slednjega pal je krasen šopek. Pod cvetkami bil je skrit robec, katerega grofica niti pogrešila ni, v robci pa školjka in v školjki, ko so jo odprli, ležala je dragocena zapestnica.

Poslano.

Gospodo pri „Ljubljanskem Listu“ najljubšeje prosimo, da nas v bodoče z lahkokrtilim svojim orakeljnom pošteđi, ker si ni slavni elastikarjev slavni „chorus“ v skromnem našem društvu še nobenega sedeža pridobil, oziroma naročil.

Za Čitalnico v Poddragi nad Vipavo:

Iv. Božič,
t. č. predsednik.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceneno sredstvo proti trganji po udih, ranah, oteklinah in ulesih. Cena steklenici 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (11—6)

Eksekutivne dražbe.

(Iz uradnega lista.)

1. eks. držb. pos. J. Kontelja iz Seve 28. avgusta v Postojini. 1. eks. držb. pos. Dominika Lovšina s Hriba, 4860 gld., 5. oktobra v Ribnici. 3. eks. držb. pos. Gašparja Vidriha iz Trna 4. septembra v Postojini. 1. eks. držb. pos. Frana Hudeža iz Ljubljane, 1462 gld. 80 kr., 28. septembra pri deželni sodnji v Ljubljani. 1. eks. držb. pos. Frana Stareta iz Spodnjega Smednika, 10020 gld., 21. septembra v Kranju. 1. eks. držb. pos. Antona Modrijana iz Rovt 4. septembra v Logatci. 1. eks. držb. pos. Janeza Nagodeta iz Hotedersice, 2522 gld., 24. septembra v Logatci. 3. eks. držb. pos. Marijane Bostic iz Gorenjega Smednika. 19. septembra v Kranju. 1. eks. držb. pos. Janeza Kopača iz Preserji, 17715 gld., 11. septembra na Vrhniki. 1. eks. držb. pos. Gregorja Krašavca iz Prema, 200 gld., 25. septembra v Il. Bistrici. 2. eks. držb. pos. Valentina Penka iz Parja 11. septembra v Il. Bistrici. 1. eks. držb. pos. Engelberta Šusteršiča iz Gorice, 1920 gld., 9. septembra v Kostanjevici. 1. eks. držb. pos. Janeza Herakoviča iz Novih Sel, 590 gld., 9. septembra v Kostanjevici.

Tuji:

24. avgusta.

Pri **Stonn**: Fuhrman z Dunaja. — Sprinzl iz Berlina. — Umlauf z Dunaja. — Hönigman iz Inomosta. — pl. Kelnar, Schreckenfuhs, pl. Bronchi z Dunaja. Pri **Mallé**: pl. Guttman z Dunaja. — Rude, Lesar iz Trsta. — Herb iz Celovca. — Ernst z Dunaja. — Dumeku iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

23. avgusta: Peter Strukel, delavec, 37 let, Hrenove ulice 15, za vodenico. — Albert Höffern pl. Saalfeld, bivši notar, 73 let, sv. Petra cesta 57, za rakom. — Mihajil Premk, delavčev sin, 7 mes., Karlovska cesta 6, za oslovskim kašljem. — Marija Brajar, zidarjeva udova, 73 let, Krakovski nasip 20, za vnetjem pljuč.

V deželni bolnici:

21. avgusta: Janez Peternel, gostač, 65 let, za jetiko. — Andrej Meglič, kovač, 24 let, za bramorico.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. avg.	7. zjutraj	732.55 mm.	12.0° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	732.88 mm.	22.2° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	734.80 mm.	14.6° C	sl. vzh.	d. jas.	
25. avg.	7. zjutraj	736.48 mm.	12.0° C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	2. pop.	735.94 mm.	21.2° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	736.86 mm.	14.4° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 16.3° in 15.9°, za 2.0° in 2.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 26. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 85 kr.
Srebrna renta	83 " 50 "
Zlata renta	108 " 75 "
5% marcna renta	99 " 70 "
Akcije narodne banke	869 " — "
Kreditne akcije	289 " 80 "
London	124 " 45 "
Srebro	— " — "
Napol.	9 " 88 1/2 "
C. kr. cekini	5 " 89 "
Nemške marke	61 " 10 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 127 " — "
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 168 " 25 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " — "
Ogrska zlata renta 4%	98 " 95 "
" papirna renta 5%	92 " 50 "
5% štajerske zemljišče odvez. oblig.	104 " — "
Dunava reg. srečko 5%	100 gld. 116 " 50 "
Zemlj. obć. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 " 50 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115 " — "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 " — "
Kreditne srečke	100 gld. 179 " 50 "
Rudolfove srečke	10 " 18 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 100 "
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	192 " — "

Košnja otave

v **Mestnem logu** (8 oral) se odda. — Natančneje pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“. (488—1)

Ženitev.

Trgovec in posestnik blizu Ljubljane, 26 let star, želi se kmalu oženiti in išče soprogo, ki naj bi bila 24—28 let stara, imela 400—800 gld. premoženja in da bi bila dobra gospodinja. Pisma, pa le s podobami, naj se oddajajo pod: **J. G., poste restante Ljubljana.** (484—2)

Deželna
Rogaška
slatina.
Tempeljski in Styria-vrelec.

Uspešni lek za želodčne bolezni.
Z vinom mešana prijetna hladilna pijača. (125—12)

Dobiva se pri g. **Mih. Kasiner-j**, kakor tudi pri gg.: Josipu Fabian-u, C. C. Holzer-j, Peter Lassnik-u, J. Luckmann-u, Jan. Perdan-u, Jos. Schlaffer-j, Schussnigg-u & Weber-j, Josipu Terdinu v **Ljubljani.**

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Pohišstvo

(478—3)

s krčmo, prodajalnico in mesarijo

na **Visokem** pri **Kranji** se po **nizki ceni** proda ali se pa tudi da za več let v **najem**. Pri hiši sta tudi 2 lepo zasajena **vrta**, **kegljišče** in **vodnjak**. Ta hiša bila bi posebno pripravna za kakega **vinskega** ali **lesnega** trgovca. Kaj več se izve pri **Janezu Paulič-u**, vulgo **Tabar**, na **Visokem**.

Dve njivi,

jedna blizu **Vodmata** (meri 1200 □ sežnjev), druga poleg ceste v **Šmartno**, tik **železniške proge** (meri 1 oralo 600 □ sežnjev), prav pripravni za kako stavbo (tovarno, hišo, magazin ali šupo), sta iz proste roke cenó na **prodaj**. — Resni kupci naj se oglašijo pri **posestniku**, **Sv. Petra** cesta št. 42 v **Ljubljani**. (485—1)

Jednega ali dva učenca

takoj vsprejme (490—1)

M. ŠKRABEC,

kleparski mojster, v **Ljubljani**, **Šelenburgove** ulice.

Cvet zoper trganje

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, otrple ude in kite itd., malo časa, če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet“ zoper trganje po dr. **Malič-u** z **zraven** stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo: (401—8)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v **Ljubljani**.

Umetne (489—1)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem **amerikanskem** načinu brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanje** in vse **zobne operacije**

zobozdravnik A. Paichel,

poleg **Hradekega** mostu, I. nadstropje.

Kri čistilne kroglice

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasani človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skaženem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih; v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja.

Malinovec (402—8)

prima kvalitete, iz najboljših štirskih gorskih malin in z odlično aromo. S svežo vodo in nekaterimi kapljami **Hallerske** kisline zmešan je odlično sredstvo proti vročini, navalom krvi in slabemu želodcu in okrepujoča zdravilna pijača non plus ultra. 1 kilo 80 kr., 1/2 kilo 40 kr.

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo:

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v **Ljubljani**.

VIZITNICE
v elegantnej obliki priporoča po ceni
„Narodna Tiskarna“
v **Ljubljani**.

Z lično mlado deklico,

ki govori nemški, kak slovenski in morebiti tudi italijanski jezik, seznanil bi se rad **umetnik** prve vrste, 30 let star, s 500 gld. premoženja in lahkim poslom, ki nese na mesec 200—500 gld. dohodka. One, ki igrajo kak godbeni instrument (glasovir ali citre), imajo prednost. — Ponudbe vsprejema s prijaznosti pod: „**Prvi slovenski čarobnik**“ do najdalje **15. septembra t. l.** upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (483—2)

Prav po ceni

dobre lesene kovčge

za gospode in gospé;

ročne kovčge in torbice.

Popravljanja po ceni priporoča

A. KOŠIR,

jermerar, sedlar in torbar, v **Ljubljani**, **Kongresni** trg št. 14. (491)

Popravek.

Glede naznanila v „Slovenskem Narodu“ zastran prodaje hiše v **Hrušici** opomnim, da to ni moja hiša, ampak hiša „pri **Mokarji**“ v gorenji **Hrušici**, katero sem bil le naprošen, kupovalcem razkazati.

Jožef Korbar,

(481—3) posestnik in župan v spodnji **Hrušici**.

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik **dr. Bücking**, medicinski svetnik **dr. Cohn**, **dr. Männing** in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodcu, omedlevici, glavobolu, trebušobolju, zasliženju, želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliki, škrofeljnom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedij. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekla 50 in 30 kr.

Pri gospodu **lekarju Svobodi**, pri **Zlatem orlu**, na **Prešimnovem** trgu. (716—67)

Restitucijski
fluid
pomnoženi, tudi
konjski cvet

imenovan,

rabi za drgnjenje v **krepilo udov** pri konjih. Ta cvet, mnogo let po izkušenih živnozdravnikih in praktičnih poljedelcih glede učinka kot izboren skušen ter priznan kot najboljši zdravilen in krepilen, ohrani konja do pozne starosti, celo pri največjem trpljenju vztrajnega in pogumnega, zadržuje odpornost konjskih udov ter služi v **krepilo** pred in v **restitucijo** (očvrstjenju) po kakem **trudapolnem** delu. Dalje rabi kot **podpiralno** in **ozdraviljujoče** sredstvo pri pretegu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpnenju v boku, v križi i. t. d., otekanju nog, mehurjih na nogah, izvinjenju, tiščanju od sedla in oprave, pri sušici i. t. d., s kratka skoro pri vseh vsanjih boleznih hihah.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo: (403—4)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v **Ljubljani**.

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljujem se prečastitim gg. trgovcem in slavnemu p. n. občinstvu za meni do sedaj izkazano zaupanje in priporočam gg. trgovcem za mnogobrojna naročila svojo izvrstno urejeno

apreturo za sukno,

slavnemu občinstvu pa svojo

kemično spiralnico,

v kateri se razparane in nerazparane moške in ženske obleke, obleke za vizite, šali, tapecirarsko blago, tepili z vsemi okraski, da isti ne zgube prvotne svoje barve in oblike, lepo očedijo.

Preginjala vsprejmo se za pranje in se potem nategnejo, da so zopet lepi, kar se prav dobro in ceno izvrši. — V mojej

barvariji

se vsprejme za barvanje svilasto, bombažno ali pomešano blago, kakor obleke gospodov, ženski paletot in plašči za dež, ne da bi se isti razparali. Vse to se barva v vsakej barvi, kateri se naroči.

Za mnogobrojna naročila in ceno izvrševanje se priporoča

z odličnim spoštovanjem

(487—1)

JOSIP REICH,

Poljanski nasip, **Ozke** ulice h. št. 4, v **Ljubljani**.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.